

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. Τρίτη. † Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοῦ νέου ἐκκλησιαστ. ἔτους Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθένων καὶ ἀσκητριῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεὼν στυλίου (†459). Μελετίου ὀσίου (τυπικὸν τῆς Σεπτεμβρίου, §§1-3).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*» κοντάκιον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*».

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ ἡ α΄ στάσις τοῦ «*Μακάριος ἀνήρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α΄) καὶ τοῦ ὀσίου 6 (ἦτοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ιδιομέλων –παραλείποντες τὸ α΄– ἔτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα μόνον τὰ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, ἀλλ' εἰς τὴν α΄ μετὰ τὸ κάθισμα «*Ὁ καιροὺς καρποφόρους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ ἀρρήτω σύμπαντα*» (κείμενον μετὰ τὴν ς΄ ᾠδὴν ὡς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου)· εἶτα τὰ καθίσματα τῆς β΄ στιχολ. ὡς ἀκριβῶς ἔχουν. Ἐν συνεχείᾳ (παραλειπομένου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου καὶ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ) ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς

οἱ κανόνες ἅπαντες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου (ζήτει αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναίου) χῦμα, καὶ] ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ὡς ἐξῆς:

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,

ἦχος δ', «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπειρῷ οἰκτίρισμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύι τε παντοουργικῇ διασώζοντι πάντα, τὸν ἕμνον δεῖ ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμῳς δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ὀυσθῆναι δυσχεροῦς, ὄρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον Κύριε.

Καταβασίαι οἱ εἰρμὸι «Σταυρὸν χαράξας» «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὁ πάσης δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ἵπομονῆς στῦλος γέγονας» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς» (βλέπε ἀνωτέρω). Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτ., «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α' Τιμ. β' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ' 16-22). «Ἐξομολογία ἐστὶ». Κοινωνικὸν «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε· ἀλληλουῖα» «Εἶδομεν τὸ φῶς».

2. Τετάρτη. Μάμαντος μάρτυρος (γ' αἰ.), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ (†595).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 12-ι' 7)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 20-27).

3. Πέμπτη. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος (†302), Θεοκτίστου
όσιου (†467). Χαρίτωνος μάρτυρος, Φοίβης διακόνου (α' αἰ.)·
Πολυδώρου νεομάρτυρος (†1794)· ἀνακομιδῆ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ ἰ.
λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως (†1920).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἔβδ. ἐπ. (Β' Κορ. ι' 7-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 28-35).

4. Παρασκευή. Βαβύλα ἱερομάρτυρος (†251), Μουσέως
προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμιόνης (†117) ἐκ τῶν θυγατέρων
τοῦ ἀποστ. Φιλίππου· Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν
ἐν Βεροῖα μαρτύρων Ἀνθίμου όσιου τοῦ Κουρούκλη τοῦ ἐν
Κεφαλληνία (†1781).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 5-21)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 1-9).

5. Σάββατον. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου
τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος»
(βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-
44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. β' 6-9)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἔβδ. Ματθ. (Ματθ. κβ' 15-22).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ Π' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις
θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδότῃς μάρτυρος. Ἦχος
δ'. Ἐωθινὸν β' (τυπικὸν 6ης Σεπτεμβρίου §§ 1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἱερωσύνης στολισμόν» κοντά-
κιον «Ὁ προφήτης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προομιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου 3 «Τρισηλίου θεότητος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Συγχάρητε ἡμῖν», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὡς ταξιδόχης καὶ πρόμαχος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς τοῦ ἤχου κανὼν «Τριάδα θεαρχικὴν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ ἀρχαγγέλου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» (γ'), τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τοῦ ἀρχαγγέλου «Ἀθροίσθητε καὶ ἴδετε» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Εἰκόνας ἧς μετέλαβον».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου 3 «Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα», «Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα», Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθοῦσαις», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν», «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. γ' ἐπιστ. «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει» (Α' Κορ. ις' 13-24)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ' Ματθ. «Ἐάνθρωπός τις... ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα» (Ματθ. κα' 33-42).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου πᾶν εἴδησις ἢ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

7. Δευτέρα. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σφῶντος μάρτυρος (†304).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· κοντάκιον προεόρτιον «Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία» Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 8-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς' 45-53).

8. Τρίτη. † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (τυπικὸν 8ης Σεπτεμβρ., §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐκ τῆς ῥίξης Ἰεσσαί» κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν, δυνάμει...»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰ βούλει, εἰς τὸ μετὰ τὴν γ' στιχολ. κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν «Ἡ παρθένος Μαριάμ». Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτ., «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τῶν κανόνων μόνον ἢ ὑπακοὴ «Πύλιν ἀδιόδευτον» (καταλιμπανομένου τοῦ μεσφδίου καθίσματος). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «Ἐπεραγία Θεοτόκε» καὶ ἐν τέλει «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος». Μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γεννησίς σου, Θεοτόκε» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἐξῆς ἀντίφωνα:

Ἐντίφωνον α΄

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Λεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται. Ταῖς πρεσβείαις...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἐντίφωνον β΄

᾿Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλουΐα.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἐντίφωνον γ΄

᾿Ωδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτὴν. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ᾿Υψιστος. «Ἡ γέννησίς σου...»

Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννησίς σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς

σου, Θεοτόκε» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β´ 5-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Εἰσήλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι´ 38-42, ια´ 27-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

9. Τετάρτη. Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ´ Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου ἄνευ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63). Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Σεπτ. 23 (Γαλ. δ´ 22-27)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ´ ἐβδ. Ματθ. (Μθ. ε´ 1-20).

10. Πέμπτη. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων (†305-311).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α´ 1-3, 20-β´ 5)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. β´ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. γ´ 16-21).

11. Παρασκευή. Θεοδώρας ὁσίας (†491). Εὐφροσύνου (θ´ αἰ.) τοῦ μαγείρου, Εὐανθίας μάρτυρος. Ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Βάστα Ἀρκαδίας.

Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Αὐτονόμου, διότι αὖριον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιδ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β´ 6-10)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. ς´ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ´ 19-36).

12. Σάββατον πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος (†313)· Κουρνούτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἰκονίου († γ´ αἰ.). Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιὸν τὴν α´ ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, καταλιμπανομένων εἰς μὲν

τὸν ἔσπερινὸν τῆς στάσεως «*Μακάριος ἀνὴρ*», τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον τοῦ πολυελέου, τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ ἀπὸ γ' ὥδης τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσῶδιον κάθισμα «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*» ἀφ' ἑ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐσημειώθησαν εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» καὶ κοντάκιον «*Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*». Ἀπόστολος: τῆς ἡμέρας, Παρ. γ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 5-21)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, δ' ζητεῖ Δευτ. ς' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ια' 47-54). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορηλίου ἑκατοντάρχου (α' αἰ.). Ἱεροθέου ὀσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας (†1745). Ἦχος πλ. α'. Ἑωθινὸν γ' (τυπικὸν 13ης Σεπτεμβρίου §§ 2-4).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἔθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἐνθα ὑπάρχει ἢ ἐν ἰδιαίτερα φυλλάδι ἀκολοθία τῶν ἁγίων (ποίημα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρώην Πατρῶν κ. Νικοδήμου), συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῶν προεορτίων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» κοντάκιον «*Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 4, τῶν ἐγκαινίων 3 καὶ προεόρτια τοῦ σταυροῦ 3 (τοῦ μικροῦ ἔσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς) «*Ὑψουμένου σου, Δέσποτα*» κ.λπ., Δόξα, «*Τὴν μνήμην τῶν ἐγκαινίων*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σύμου σκέπη κραταιά*» (τοῦ μικροῦ ἔσπερινοῦ).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*», Καὶ νῦν, «*Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «*Κράτος τῆς ἐνιαίας*», [τὰ εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ ἰδιόμελα «*Ἐγκαινίζου, ἐγκαινίζου*», «*Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων*», «*Ἐγκαινίζεται σήμερον*», Δόξα, «*Πρὸς σεαυτὸν ἐπανάγου*», Καὶ νῦν, «*Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*»], τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῶν ἐγκαινίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ προεόρτιος τοῦ σταυροῦ ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν ἐγκαινίων. Ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ μεσώδιον τῶν ἐγκαινίων κάθισμα «*Ἐν πίστει τὰ ἐγκαινία*» ἀφ' ἑ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*» «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» (γ΄), τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται*», τὸ (κοινὸν) τῶν ἐγκαινίων καὶ τοῦ σταυροῦ «*Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος*» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «*Μετ' εὐφροσύνης κράζομεν*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναιῶν προσόμοια 3 «*Σήμερον ὁ ἐνθεος*», «*Ἦστραπεν ἡ ἄνωθεν*», «*Μέσον γῆς ὑψούμενον*» εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «*Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκη-*

νώματος δόξης σου», «Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ», Δόξα, τὸ γ' ἔωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ἑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν», «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζητεῖ Κυρ. κβ' ἐπιστ., «Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα» (Γαλ. γ' 11-18)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ἰω. γ' 13-17).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

14. Δευτέρα. † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς Ϛ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς ἐν Τρουλλῶ (680).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν», Δόξα, «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος»· κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος».

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ ψάλλεται ἅπασα ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων τοῦ ἐσπερινοῦ πλήρεις «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ» καὶ «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς». Τὸ ἀπολυτικίον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἐκ τρίτου εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...»

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας» ἢ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ὁ

διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἦχον δ' (ἅγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροὶ, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέξης ἰστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἠὺτρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεός» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α΄ ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρεῖς ἠὺτρεπισμένον τετραπόδιον ἴσταται πρὸς αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία ὀρθοί», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον» οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α΄ ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῆ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξη-

ράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν» οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρις μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β΄ ἑκατοντάδος.

Γ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιᾷ, ἴσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑποῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος» οἱ χοροὶ τὴν γ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιᾷ, ἴσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑποῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν» οἱ χοροὶ τὴν δ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιᾷ, ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑποῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθόδοξων, υγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν» οἱ χοροὶ τὴν ε΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψωσις ὁ ἱερεὺς ἰστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑποῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ β΄ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς». Ἄντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α΄ Κορ. α΄ 18-24)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ἰω. ιθ΄ 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

2. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ τῆς ἑορτῆς. Ἐπίσης εἰς τὴν λειτουργίαν ἄχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς» καὶ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ».

15. Τρίτη. Νικητὰ μεγαλομάρτυρος (†372). Φιλοθέου ὁσίου (ι΄ αἰ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μύμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεῶν Θεσσαλονίκης (†1429), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ Κρητός (†1811).

Εἰς τὴν θ΄. «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου»· «Ὁ ὑψωθεὶς».

Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63).

Ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς σήμερον γίνεται εἰσόδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκειμένον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ἀπολυτίκια «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος· ἡμέρας, Τρ. ιε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β΄ 21-γ΄ 7)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Τρ. ιε΄ ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ς΄ 1-7).

16. Τετάρτη. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου (†304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμεροτάσιμος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἥ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ΄ 15-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε΄ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ς΄ 7-13).

Εἶναι δυνατὸν ὅμως [εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἴσοδος], εἰς τὸν ὄρθρον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καί] μετὰ τοὺς αἶνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῆ δοξολογία μεγάλη, ὅποτε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, Κυρ. ις΄ ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ς΄ 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ΄ 36-50)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

17. Πέμπτη. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίσσεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων (†137).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ΄ 23-δ΄ 5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιε΄ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ς΄ 30-45).

Σημειώσεις. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἱεροὺς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μάρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς φυλλάδος.

Ἀπολυτίκιον· ἤχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν ταῖς μάρτυσι λάμπεις Σοφία ἔνδοξε, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης περικοσμεῖσαι λαμπροῖς δι΄ ὃ ἐν ἡμίνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμέν σε, ὅτι θυγάτρια σεμνὰ τῷ μαρτυρίῳ ὁδηγεῖς, Ἀγάπην Πίστιν Ἐλπίδα μεθ΄ ὧν μὴ παύση πρεσβεύειν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

18. Παρασκευή. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ΄ 8-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε΄ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ς΄ 45-53).

19. Σάββατον μετὰ τὴν ὕψωσιν. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων (†276).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Ἐν τῷ ἑσπερινῷ δὲν γίνεται εἴσοδος. Ἐν τῷ ὄρθρῳ ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός». Μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια

[καὶ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰῶν], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἢ (μικρὰ) δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφθυμίων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς». Ἀπόστολος: Σαβ. μετὰ τὴν ὑψωσιν, Σαβ. ἰβ' ἔβδ. ἐπιστ., «Βλέπετε τὴν κλησιν ὑμῶν» (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. δ' ἔβδ. Ἰωάν., «Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσατέ με» (Ἰω. η' 21-30). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. † Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (†118). Ἰλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος (†1804). Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν δ' (τυπικὸν 20ῆς Σεπτεμβρίου §16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου» κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, μεθέορτα 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3, Δόξα, «Ὁ δεύτερος Ἰὼβ Εὐστάθιος», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ἀδαμάντινι τὴν ψυχὴν», Καὶ νῦν, «Σήμερον προέρχεται ὁ σταυρός».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ «Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἕν μεθέορτον (20ῆς Σεπτ.) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν ἁγίων ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς μεσῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» (γ΄), τὸ δ΄ ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», τῶν ἁγίων «*Τῆς ἀθανάτου δόξης*» καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ θαυροῦντες*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τῆς ἑορτῆς προσόμοια δύο, καὶ τῶν ἁγίων ἰδιόμελα 3 «*Τίς μὴ μακαρίσει σου τὸν πανόλβιον τρόπον*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ*», «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς*», Δόξα, τὸ δ΄ ἑωθινὸν «*Ὁρθρὸς ἦν βαθύς*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῇ α΄ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*» καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθείς*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὑψωσιν, ζῆτει Κυρ. κα΄ ἐπιστολῶν, «*Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος*» (Γαλ. β΄ 16-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζῆτει Κυρ. γ΄ νηστ., «*Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν*» (Ματ. η΄ 34-θ΄ 1).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

21. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†130). Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεῖς».

Εἰδήσις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22α μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς. Εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ Ψαλτήριον, τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, καὶ ἡ μετὰ τὴν δοξολογίαν τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 21ης τοῦ μηνός. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ὁ ἀναστάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὄρθρῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος ἡμέρας, Δευτ. ις΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ΄ 28-ε΄ 10). Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Δευτ. α΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ΄ 19-22). Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ’ εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς.

2. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία» ἐὰν τυχὸν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὄρθρον «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

22. Τρίτη. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης (†117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ (†320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§1-32. Ἀπόστολος ἡμέρας, Τρίτης ις΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε΄ 11-21). Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τρίτης α΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ΄ 23-δ΄ 1).

23. Τετάρτη. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ῥαΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων (†109), Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου (†1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτισης (†1814).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἄρχῃ τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Ύγραν διοδεύσας» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχον «Προφήτα τοῦ Χριστοῦ» καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἐνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία» Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Σεπτ. 23, «Ἄβρα-ἄμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου» (Λκ. α' 5-25). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

24. Πέμπτη. Θέκλης μεγαλομάρτυρος, Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσης» ἐν Κυθήροις. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαίτερα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §2-30). Ἀπόστολος: τῆς μεγαλομάρτυρος, λγ' Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22).

Εἰδήσεις. 1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ιζ' ἔβδ. (Μτθ. κ' 1-13).

2. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσης, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμπάλλεται μετὰ τῆς ἁγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται ταύτης, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγινώσκειται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσης ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασίων τοὺς εἰρμονὺς «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ», Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φιλίπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσης. Ἦχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».
«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμοσι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων

τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύασσα».

25. Παρασκευή. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἰ.).

Ἐπίσκοπος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 7-17). Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Παρ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

26. Σάββατον. † Ἡμετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας (26.9.64) καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἰ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74). (Τυπικὸν 26ης Σεπτ. §§1-3.)

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὄρθρου –ἐκ τῶν βημοθύρων– τὸ ἰα' ἑωθινὸν «Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. κα' 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» «Τὴν τιμιωτέραν».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολε Χριστῷ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἐπίσκοπος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτ., «Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται» (Α' Ἰω. δ' 12-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ἰω. ι' 25-27, κα' 24-25). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙϚ' (Α' ΛΟΥΚΑ). Καλλιστράτου μάρτυρος (†304). Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος (†1764). Ἦχος βαρῦς. Ἐωθινὸν ε'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε» κοντάκιον «Τὰ μεγαλεῖά σου, παρθένε».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Μηναίου

4, Δόξα, «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἵπὸ τὴν σὴν, δέσποινα, σκέπην».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Ἐνοιξόν μου τὸ στόμα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ὁ ἡμετέραν μορφὴν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς ἀ' στιχολογίας τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ μεσῳδίων τῶν μαρτύρων κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἐνοιξὼ τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» (γ'), τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδός», τῶν μαρτύρων «Κραταιωθέντες πνεύματι» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «Θεοπαρόχων μέγεθος».

Εἰς τοὺς ἀινοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἑωθινὸν «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἴσοδον ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ

σου», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιζ' ἐπιστ., «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β' Κορ. ς' 1-10)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. α' Λουκᾶ, «Ἐστὸς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ» (Λκ. ε' 1-11).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

28. Δευτέρα. Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ (†350). Βαροῦχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 22-β' 3). Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 38-44).

29. Τρίτη. Κυριακοῦ ὀσίου (†556). Πετρωνίας μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. β' 19-γ' 7)· Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 12-16).

30. Τετάρτη. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ (†335). Ῥιψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. γ' 8-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 33-39).